

คู่มือจรรยาบรรณวิชาชีพข้าราชการ
พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน
สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ผ่านมติการประชุมคณะกรรมการบริหารสำนักงานอธิการบดี ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕

วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	๑
ส่วนที่ ๑ จรรยาบรรณต่อตนเอง	๓
ส่วนที่ ๒ จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	๕
ส่วนที่ ๓ จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน	๖
ส่วนที่ ๔ จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน	๗
ส่วนที่ ๕ จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา	๙
ส่วนที่ ๖ จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา	๑๐
ส่วนที่ ๗ จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน	๑๑
ส่วนที่ ๘ จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ	๑๒
ส่วนที่ ๙ จรรยาบรรณต่อประชาชน	๑๓
ส่วนที่ ๑๐ จรรยาบรรณต่อสังคม	๑๔

คู่มือจรรยาบรรณวิชาชีพข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตระหนักถึงภาระหน้าที่และภารกิจในการให้บริการและสนับสนุนการดำเนินการของมหาวิทยาลัยทางด้านการศึกษา จำเป็นอย่างยิ่งที่จักต้องมีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพที่เหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนของข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในการรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและฐานะของข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนที่ดี โดยยึดแนวทางตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ๖ ประการคือ ๑) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง ๒) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ ๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ ๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม ๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน ๖) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา จึงได้พิจารณากำหนดคู่มือจรรยาบรรณของข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ไว้เป็นแนวทางปฏิบัติ จำนวน ๑๑ ข้อ ดังนี้

๑. ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน พึงศึกษา ค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีให้ทันสมัยอยู่เสมอ
๒. ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน พึงปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาชีพ ไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใด ๆ
๓. ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน พึงเป็นนักวิจัยที่มีจรรยาบรรณตามข้อกำหนดของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
๔. ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน พึงปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เต็มเวลา เต็มกำลังความสามารถ
๕. ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน พึงมีความรัก ความศรัทธาต่อหน่วยงานของตน ช่วยเหลือส่งเสริม รักษาชื่อเสียงและรักษาผลประโยชน์ของหน่วยงาน
๖. ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน พึงให้เกิดริดิผู้บังคับบัญชา เคารพ เชื่อฟัง ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งการโดยชอบด้วยกฎหมาย

๙. ผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ต่อผู้ใต้บังคับบัญชาในด้านการปฏิบัติงาน ส่งเสริมสวัสดิการ สร้างขวัญกำลังใจ รับฟังความคิดเห็น ปกครองบังคับบัญชาโดยใช้หลักธรรมาภิบาล ประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดี

๑๐. ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน พึงเสริมสร้างความรู้รัก สามัคคีในหมู่คณะ ปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานอย่างกัลยาณมิตร ช่วยเหลือ ส่งเสริม เกื้อกูลซึ่งกันและกันเพื่อ พัฒนามหาวิทยาลัย

๑๑. ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน พึงปฏิบัติต่อนักศึกษา และผู้รับบริการ ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีจริยธรรม

๑๒. ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน พึงปฏิบัติหน้าที่ต่อ ประชาชนด้วยความเสมอภาค จริงใจ สุจริตและสุภาพ

๑๓. ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน พึงปฏิบัติตนและปฏิบัติ หน้าที่ด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม ประเทศชาติ และยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตย

แบบแผนการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงาน
มหาวิทยาลัยสายสนับสนุน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณต่อตนเอง

จรรยาบรรณข้อที่ ๑ ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน
พึงศึกษา ค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีให้ทันสมัยอยู่เสมอ

แนวคิด

วิทยาการมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น ข้าราชการ พนักงานราชการและ
พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน ในฐานะผู้ให้บริการและสนับสนุนการดำเนินการทางด้านการศึกษา
จึงต้องพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยใฝ่รู้ ศึกษา ค้นคว้า สร้างองค์ความรู้ที่ทันสมัย
ทันเหตุการณ์ และทันต่อการเปลี่ยนแปลง

พฤติกรรมที่มุ่งเน้น

๑. ใฝ่ใจศึกษา ค้นคว้า หาความรู้ที่เกี่ยวกับวิชาชีพของตนเองอยู่เสมอ เช่น
 - (๑) ศึกษาหาความรู้จากเอกสาร ตำรา และสื่อต่าง ๆ อยู่เสมอ
 - (๒) เข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ
 - (๓) ติดตามข่าวสาร เหตุการณ์ด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอยู่เสมอ
๒. นำความรู้และเทคโนโลยีมาศึกษา วิเคราะห์และประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม เช่น
 - (๑) วางแผนพัฒนาตนเองและพัฒนางาน
 - (๒) นำความรู้และเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการปฏิบัติงาน
 - (๓) จัดทำและเผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

จรรยาบรรณข้อที่ ๒ ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน พึงปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาชีพ ไม่ถูกรวบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใด ๆ

แนวคิด

ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน สามารถแสดงออกทางวิชาชีพและถ่ายทอดความรู้ได้อย่างอิสระ และมีเสรีภาพบนพื้นฐานแห่งความถูกต้อง กอปรด้วยคุณธรรม จริยธรรม โดยไม่ถูกรวบงำด้วยอำนาจหรืออิทธิพลใด ๆ

พฤติกรรมที่มุ่งเน้น

๑. กล้าคิดกล้าแสดงออกทางวิชาชีพที่ถูกต้อง เช่น
 - (๑) พึงปฏิบัติงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบ ไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ
 - (๒) มีความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพ
 - (๓) พึงใช้เสรีภาพทางวิชาชีพโดยสุจริต
๒. กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี สอดคล้องกับเสรีภาพทางวิชาชีพโดยไม่ถูกรวบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใด ๆ เช่น
 - (๑) มีความยุติธรรมและเที่ยงตรง
 - (๒) ยึดมั่นตามหลักจรรยาบรรณทางวิชาชีพ
 - (๓) นำเสนอและสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาชีพที่ถูกต้อง โดยไม่หวั่นเกรงต่ออิทธิพลใด ๆ

จรรยาบรรณข้อที่ ๓ ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน พึงเป็นนักวิจัยที่มีจรรยาบรรณตามข้อกำหนดของ คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

แนวคิด

การวิจัยต้องอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรมและหลักวิชาชีพที่เหมาะสม ตามมาตรฐานของการศึกษาค้นคว้าให้เป็นไปอย่างสมศักดิ์ศรีและสมเกียรติภูมิของนักวิจัย

พฤติกรรมที่มุ่งเน้น

๑. วิจัยอย่างซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ เช่น
 - (๑) ต้องวิจัยด้วยความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น
 - (๒) แสวงหาทุนวิจัย และทำงานวิจัยอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม
๒. ตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัยตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัย และต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด เช่น
 - (๑) ตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัย
 - (๒) อุทิศเวลาในการวิจัย
 - (๓) มีความรับผิดชอบในการวิจัย
๓. มีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาที่ทำวิจัย เช่น
 - (๑) มีพื้นฐานความรู้ ความชำนาญหรือประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ทำวิจัยอย่างเพียงพอเพื่อนำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพ
 - (๒) รักษามาตรฐานและคุณภาพของงานวิจัยในสาขาวิชาชีพนั้น ๆ เพื่อป้องกันความเสียหายต่อวงการวิชาการ
๔. นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต
 - (๑) การใช้คนหรือสัตว์เป็นตัวอย่างทดลอง ต้องทำในกรณีที่ไม่มีทางเลือกอื่นเท่านั้น
 - (๒) นักวิจัยต้องดำเนินการวิจัยโดยมีจิตสำนึกที่จะไม่ก่อความเสียหายต่อคน สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
 - (๓) นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อผลที่จะเกิดแก่ตนเอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาและสังคม

๕. นักวิจัยต้องเคารพศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย

- (๑) นักวิจัยต้องมีความเคารพในสิทธิของมนุษย์ที่ใช้ในการทดลอง โดยต้องได้รับความยินยอมก่อนทำการวิจัย
- (๒) นักวิจัยต้องปฏิบัติต่อมนุษย์และสัตว์ที่ใช้ในการทดลองด้วยความเมตตา ไม่คำนึงถึงแต่ผลประโยชน์ทางวิชาการจนเกิดความเสียหายที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้ง
- (๓) นักวิจัยต้องดูแลปกป้องสิทธิประโยชน์ และรักษาความลับของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง

๖. นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย

- (๑) นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด ไม่ทำงานวิจัยด้วยความเกรงใจ
- (๒) นักวิจัยต้องปฏิบัติตามวิจัยโดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์และไม่มียึดติดมากเกินไป
- (๓) นักวิจัยต้องเสนอผลงานวิจัยตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลการวิจัย โดยหวังผลประโยชน์ส่วนตน หรือต้องการสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น

๗. นักวิจัยพึงนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ

- (๑) นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบและรอบคอบในการเผยแพร่ผลงานวิจัย
- (๒) นักวิจัยพึงเผยแพร่ผลงานวิจัยโดยคำนึงถึงประโยชน์ทางวิชาการและสังคม ไม่เผยแพร่ผลงานวิจัยเกินความเป็นจริง โดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้ง
- (๓) นักวิจัยพึงเสนอผลงานวิจัยตามความเป็นจริง ไม่ขยายผลข้อค้นพบ โดยปราศจากการตรวจสอบยืนยันในทางวิชาการ

๘. นักวิจัยพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น

- (๑) นักวิจัยพึงมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ยินดีแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสร้างความเข้าใจในงานวิจัยกับเพื่อนร่วมงานและนักวิชาการอื่น ๆ
- (๒) นักวิจัยพึงยอมรับฟัง แก้ไขการทำวิจัยและการเสนอผลงานวิจัยตามข้อเสนอแนะที่ดี เพื่อสร้างความรู้ที่ถูกต้องและสามารถนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้

๙. นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ

- (๑) นักวิจัยพึงไตร่ตรองหาหัวข้อการวิจัยด้วยความรอบคอบและทำการวิจัยด้วยจิตสำนึกที่จะอุทิศกำลังปัญญาของตนเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการเพื่อความเจริญของสถาบันและประโยชน์สุขต่อสังคม
- (๒) นักวิจัยพึงรับผิดชอบในการสร้างสรรค์ผลงานวิชาการเพื่อความเจริญของสังคม ไม่ทำการวิจัยที่ขัดกับกฎหมาย ความสงบเรียบร้อยศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (๓) นักวิจัยพึงพัฒนาบทบาทของตนให้เกิดประโยชน์ยิ่งขึ้นและอุทิศเวลา มีน้ำใจ กระทำการส่งเสริมพัฒนาความรู้ จิตใจ พฤติกรรมของนักวิจัยรุ่นใหม่ให้มีส่วนสร้างสรรค์ความรู้แก่สังคมสืบไป

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน

จรรยาบรรณข้อที่ ๔ ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน พึงปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เต็มเวลา เต็มกำลังความสามารถ

แนวคิด

ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน ต้องอุทิศเวลาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ด้วยความขยันหมั่นเพียร เต็มกำลังความสามารถ ยึดถือความซื่อสัตย์ สุจริตเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการ สังคมส่วนรวมและประเทศชาติเป็นหลัก

พฤติกรรมที่มุ่งเน้น

๑. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เช่น
 - (๑) ใช้เวลาราชการ เพื่อประโยชน์ทางราชการอย่างแท้จริง ไม่เบียดบังเวลาเพื่อประโยชน์ส่วนตน
 - (๒) ใช้ทรัพย์สินของทางราชการเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ทางราชการ และไม่เบียดบังมาเพื่อประโยชน์ตนเองและพวกพ้อง
 - (๓) ปฏิบัติงานในหน้าที่โดยไม่แสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบ
๒. ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ เต็มเวลา เช่น
 - (๑) ตรงต่อเวลา ใช้เวลาของราชการให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม
 - (๒) ไม่ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ในการปฏิบัติราชการ
 - (๓) ปฏิบัติงานด้วยความรวดเร็ว รอบคอบ ถูกต้อง มีเหตุผล

ส่วนที่ ๔

จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

จรรยาบรรณข้อที่ ๕ ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน พึงมีความรัก ความศรัทธาต่อหน่วยงานของตน ช่วยกันส่งเสริม ร่วมกันรักษาชื่อเสียงและรักษาผลประโยชน์ของหน่วยงาน

แนวคิด

ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน ต้องร่วมกันพัฒนาหน่วยงานและมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศในทุกพันธกิจ ร่วมกันรักษาชื่อเสียงและผลประโยชน์ของหน่วยงาน

พฤติกรรมที่มุ่งเน้น

๑. สร้างความรักความศรัทธาต่อหน่วยงานของตนเอง เช่น
 - (๑) ร่วมกันปลูกจิตสำนึกของบุคลากรในหน่วยงานให้มีความศรัทธาในหน่วยงานของตนเอง
 - (๒) พึงช่วยเหลือกันในทางที่ชอบ เพื่อให้เกิดความรัก ความสามัคคี อันเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน
๒. ส่งเสริมรักษาชื่อเสียงของหน่วยงานและมหาวิทยาลัย เช่น
 - (๑) เสี่ยงสละร่วมกันพัฒนามหาวิทยาลัยให้มีชื่อเสียง
 - (๒) ไม่ปฏิบัติตนที่จะทำให้ชื่อเสียงของหน่วยงานและของมหาวิทยาลัยเกิดความเสื่อมเสีย
๓. รักษาผลประโยชน์ของหน่วยงานและมหาวิทยาลัย เช่น
 - (๑) ช่วยกันดูแลรักษาทรัพย์สินของทางราชการ
 - (๒) ใช้ทรัพย์สินของทางราชการให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยคำนึงถึงความประหยัด คุ่มค่าระมัดระวังอย่าให้เกิดความเสียหาย

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา

จรรยาบรรณข้อที่ ๖ ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน พึงให้เกียรติผู้บังคับบัญชา เคารพ ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งการ โดยชอบด้วยกฎหมาย

แนวคิด

ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน ต้องให้เกียรติและเคารพผู้บังคับบัญชา ปฏิบัติตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายด้วยความเอาใจใส่

พฤติกรรมที่มุ่งเน้น

๑. ให้เกียรติและเคารพผู้บังคับบัญชา เช่น
 - (๑) ปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชาด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์อันดี
 - (๒) แสดงความคิดเห็นที่แตกต่างด้วยความอ่อนน้อม เยี่ยงผู้น้อยแสดงต่อผู้ใหญ่
๒. เชื่อฟังปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งการ โดยชอบ เช่น
 - (๑) เต็มใจปฏิบัติตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
 - (๒) ตรงต่อเวลา และรับผิดชอบ ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายเต็มความสามารถ

ส่วนที่ ๖

จรรยาบรรณต่อผู้ได้บังคับบัญชา

จรรยาบรรณข้อที่ ๗ ผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ต่อผู้ได้บังคับบัญชาในด้านการปฏิบัติงาน ส่งเสริมสวัสดิการ สร้างขวัญกำลังใจ รับฟังความคิดเห็น ปกครองบังคับบัญชาโดยใช้หลักธรรมาภิบาลและประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดี

แนวคิด

ผู้บังคับบัญชาต้องเอาใจใส่ผู้ได้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน การพัฒนาความรู้ การสร้างขวัญกำลังใจ และรับฟังความคิดเห็นของผู้ได้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองด้วยหลักกฎหมายและหลักคุณธรรม

พฤติกรรมที่มุ่งเน้น

๑. ดูแลเอาใจใส่ผู้ได้บังคับบัญชา ส่งเสริมสวัสดิการ สร้างขวัญและกำลังใจ เช่น
 - (๑) ให้คำปรึกษาเสนอแนะแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่
 - (๒) ยกย่องส่งเสริมผู้ปฏิบัติงานที่ดี
๒. รับฟังความคิดเห็น บริหารงาน โดยใช้หลักธรรมาภิบาล เช่น
 - (๑) การดำเนินการกิจกรรมใด ๆ พึงให้ทุกส่วนงานที่มีความเกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วม ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา
 - (๒) ให้ความยุติธรรม ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้ได้บังคับบัญชา
 - (๓) ให้เกียรติผู้ได้บังคับบัญชา คำนึงถึงคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์และสิทธิมนุษยชน
 - (๔) ปกครองผู้ได้บังคับบัญชาด้วยหลักกฎหมายและหลักคุณธรรม

ส่วนที่ ๗

จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน

จรรยาบรรณข้อที่ ๘ ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนพึงเสริมสร้างความรู้รักสามัคคีในหมู่คณะ ปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานอย่างกัลยาณมิตร ช่วยเหลือ ส่งเสริม เกื้อกูลซึ่งกันและกัน เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย

แนวคิด

การปฏิบัติงานในองค์กรต้องอาศัยความร่วมมือ เพื่อผนึกกำลังในการสร้างสรรค์และพัฒนาให้เกิดพลังและศักยภาพ ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนต้องรู้รักสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน เพื่อการพัฒนาวิชาชีพและมหาวิทยาลัย

พฤติกรรมที่มุ่งเน้น

๑. สร้างความรู้รักสามัคคีให้เกิดในองค์กร เช่น
 - (๑) ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานอย่างกัลยาณมิตร
 - (๒) ช่วยเหลือ เกื้อกูล เพื่อนร่วมงานตามโอกาสและความเหมาะสมด้วยความเต็มใจ
 - (๓) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน
 - (๔) มีความสุภาพ ให้เกียรติ และเคารพนับถือเพื่อนร่วมงาน
๒. ให้คำปรึกษาแก่เพื่อนร่วมงานตามโอกาสและความเหมาะสม เช่น
 - (๑) ให้คำปรึกษาการจัดทำผลงานเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาชีพ
 - (๒) ให้คำปรึกษา แนะนำในการพัฒนาศักยภาพของเพื่อนร่วมงาน
 - (๓) แสดงความยินดี หรือแสดงความเห็นใจตามโอกาสอันควร

ส่วนที่ ๘

จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ

จรรยาบรรณข้อที่ ๕ ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน
พึงปฏิบัติต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีจริยธรรม

แนวคิด

ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน ต้องปฏิบัติต่อนักศึกษาและ
ผู้รับบริการ ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม มีน้ำใจ ใช้วาจาสุภาพ ไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ และ
รักษาความลับของนักศึกษาและผู้รับบริการ

พฤติกรรมที่มุ่งเน้น

๑. พึงใช้ภาษา ถ้อยคำ สำนวนที่ชัดเจนสุภาพ เหมาะสม และเข้าใจง่ายในการสื่อความหมายต่อนักศึกษา
และผู้รับบริการที่มาติดต่อราชการ
๒. ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ของตนเองในการแสวงหาผลประโยชน์จากนักศึกษาและผู้รับบริการ
๓. พึงให้ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยต่อนักศึกษา และผู้รับบริการด้วยความเต็มใจและรวดเร็วทันเวลา
๔. พึงให้บริการต่อนักศึกษา และผู้รับบริการด้วยจิตสำนึกในการให้บริการที่ดี มีความเสมอภาค ประหยัด
ถูกต้อง ปราศจากอคติ ตลอดจนรักษาความลับของนักศึกษาและผู้รับบริการ
๕. พึงละเว้นการแนะนำนักศึกษา และผู้รับบริการให้ดำเนินการใด ๆ ที่ผิดกฎหมาย

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณต่อประชาชน

จรรยาบรรณข้อที่ ๑๐ ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน
พึงปฏิบัติหน้าที่ต่อประชาชนด้วยความเสมอภาค จริงใจ สุจริตและสุภาพ

แนวคิด

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๕๗ กำหนดให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษา
เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น จึงเป็นความเชื่อมโยงที่ต้องทำให้มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ประสานสัมพันธ์ที่ดีกับ
ประชาชนในทุกสาขาอาชีพ

พฤติกรรมที่มุ่งเน้น

๑. ให้การบริการที่ดีต่อประชาชนเช่น
 - (๑) ให้ความช่วยเหลือประชาชนด้วยความเต็มใจ
 - (๒) ให้เกียรติแก่ประชาชนทุกสาขาอาชีพ คำนึงถึงคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์และสิทธิมนุษยชน
 - (๓) ให้บริการด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อมีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพ
๒. รับฟังความคิดเห็นจากประชาชน เช่น
 - (๑) รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนด้วยความสุภาพและตั้งใจ
 - (๒) ใส่ใจ ให้ความสำคัญกับความคิดเห็นของประชาชน

ส่วนที่ ๑๐

จรรยาบรรณต่อสังคม

จรรยาบรรณข้อที่ ๑๑ ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน พึงปฏิบัติตนและปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม ประเทศชาติและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

แนวคิด

ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน พึงมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อสังคมและประเทศชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นไทย พัฒนาและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

พฤติกรรมที่มุ่งเน้น

๑. มีส่วนร่วมในกิจกรรมการอนุรักษ์ สืบสาน ส่งเสริม และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ เช่น
 - (๑) เข้าร่วมกิจกรรมตามเทศกาลและวันสำคัญทางศาสนา
 - (๒) เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยและชุมชน
 - (๓) ส่งเสริมและเผยแพร่แหล่งทางวัฒนธรรมให้เป็นที่รู้จัก
๒. ร่วมพิทักษ์ ปกป้อง สืบสาน ส่งเสริมและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและของชาติ เช่น
 - (๑) ศึกษาค้นคว้า และรวบรวมภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - (๒) นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการวิจัย
 - (๓) ส่งเสริมและเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่นและของชาติให้เป็นที่รู้จัก
๓. รวบรวมข้อมูลและเลือกสรรกิจกรรมที่เหมาะสมซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ และนำมาใช้จัดกิจกรรมทางวิชาการและวิชาชีพ เช่น
 - (๑) ให้ความร่วมมือและบริการทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ
 - (๒) เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ชุมชนในท้องถิ่น
 - (๓) นำบุคลากรไปบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ในแหล่งชุมชน
๔. เป็นผู้นำในการช่วยเหลือ เกื้อกูล ต่อชุมชนและท้องถิ่น เช่น
 - (๑) ผนึกและเชิญชวนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ
 - (๒) ให้ความช่วยเหลือกับชุมชนเมื่อเกิดภัยต่าง ๆ
 - (๓) ชี้นำ แนะนำแนวทางและให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการ

๕. ชำรง ปกป้อง รักษา และส่งเสริมไว้ซึ่งการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เช่น
- (๑) เติบโตสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
 - (๒) ศึกษากฎหมายให้เข้าใจอย่างถ่องแท้
 - (๓) ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
๖. มีจิตสำนึกประชาธิปไตย เช่น
- (๑) ส่งเสริมและเผยแพร่การปกครองระบอบประชาธิปไตย
 - (๒) ใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งในทุกระดับ
 - (๓) เคารพและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
 - (๔) สมัครเข้ารับการสรรหา หรือ เลือกตั้งตามสิทธิอันพึงมี